

Dumnezeu, vis sau realitate

Teodor Dume

m-a privit în ochi și
mi-a numărat bătaile de inimă
ca și cum aş fi pierdut câteva
semnificația gestului
făcea parte
dintr-un
scenariu ascuns ochilor
privirea sa mută mă trecea
dintr-un gând într-altul
traversând pustietatea din mine
am avut impresia că am murit
era prima oară când
m-am văzut
alergând prin copilărie
pe un drum către ceea ce am fost
l-am văzut pe tata punând
țigle pe casă
mama întindea rufele la uscat
fratele cel mic
îmi fura din bomboanele
puse sub pernă
Dumnezeu
cocoțat pe un nor
îmi vorbea din priviri
eu îmi țineam inima în mână
și zâmbeam

sunt sigur că am fost eu
dialogam cu mine
cu tata cu mama
cu fratele cel mic
și cu Dumnezeu

sunt eu
mi-e dor de atunci
mi-e dor de mine
mi-e dor de ai mei
mi-e dor de voi
mi-e dor de Dumnezeu
trist
îmi pândesc amintirea
timp în care
citesc pe silabe iubirea și

neputința de a mai fi
ceea ce am fost...